

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 93

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 ianuarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 407 din 24 septembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 alin. (10) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ	2–3
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
5.	— Ordonanță pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul transportului rutier	4–8
7.	— Ordonanță pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sănătății	9–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 111 din 9 decembrie 2024 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 407**

din 24 septembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 alin. (10) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Marian Enache	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 [forma actuală art. 160 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ], excepție ridicată de Alexandru Marin în Dosarul nr. 5/87/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.573D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune, în principal, concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta nu este motivată, iar, în subsidiar, concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 577 din 22 noiembrie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 2 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5/87/2019, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 [forma actuală art. 160 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ]**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alexandru Marin într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de autorul excepției de neconstituționalitate, având calitatea de primar, împotriva unei sentințe prin care s-a respins acțiunea formulată de acesta împotriva ordinului prefectului de constatare a încetării mandatului primarului.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia demonstrează îndeplinirea condițiilor de admisibilitate

a excepției de neconstituționalitate, iar, pe fondul excepției, doar menționează prevederile pretins a fi încălcate din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, intrând în marja de apreciere a legiuitorului decizia ca în anumite materii să fie suprimate căile de atac de reformare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 [forma actuală art. 160 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ], având următorul conținut: „*Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă și irevocabilă.*”

11. Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul critică doar teza finală a art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001. Totodată, reține că dispozițiile art. 69 alin. (5) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu modificările și completările ulterioare, iar dispozițiile art. 160 alin. (10) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 au un conținut similar cu cele ale art. 69 alin. (5) din Legea nr. 215/2001. Curtea reține că obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 160 alin. (10) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019. Dispozițiile art. 160 alin. (10) au următorul cuprins: „*Instanța de contencios administrativ este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile, nefiind aplicabilă procedura de regularizare a cererii. În acest caz, procedura prealabilă nu se mai efectuează, iar hotărârea primei instanțe este definitivă.*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 126 alin. (2) potrivit căruia competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite numai prin lege, art. 129 privind folosirea căilor de atac și art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate prin Decizia nr. 690 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 2 februarie 2022, sau Decizia nr. 577 din 22 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 5 aprilie 2023.

14. Însă, în cauză, autorul excepției de neconstituționalitate nu a formulat nicio critică de neconstituționalitate concretă cu privire la dispozițiile art. 160 alin. (10) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, ci doar a menționat prevederile din Constituție și din Convenție pretins a fi încălcate, fără să argumenteze în niciun fel ce anume generează, în opinia acestuia, neconstituționalitatea textelor de lege criticate.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 160 alin. (10) teza finală din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, excepție ridicată de Alexandru Marin în Dosarul nr. 5/87/2019 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 septembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

15. În jurisprudența sa, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Dacă primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Curtea a statuat că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Curtea a apreciat că, dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 prevede că sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților și opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

16. Prin urmare, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autor, astfel că, ținând cont de prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, fiind nemotivată.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul transportului rutier

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VIII.2 din Legea nr. 332/2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Următoarele fapte reprezintă încălcări deosebit de grave ale dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (UE) nr. 165/2014, ale Regulamentului (UE) 2020/1.054 și, după caz, ale Acordului AETR sau ale Acordului UE-UK, cărora le sunt aplicabile dispozițiile art. 6 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (CE) nr. 1.071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei nr. 96/26/CE a Consiliului, și constituie contravenții dacă acestea nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) depășirea cu 4,5 ore sau mai mult a duratei maxime zilnice de conducere de 9 ore, atunci când nu este permisă extinderea acesteia la 10 ore;

b) depășirea cu 5 ore sau mai mult a duratei maxime zilnice de conducere extinse la 10 ore;

c) depășirea cu 14 ore sau mai mult a duratei maxime de conducere săptămânale;

d) depășirea cu 22,5 ore sau mai mult a duratei maxime de conducere cumulate pentru două săptămâni consecutive;

e) utilizarea unui vehicul fără a avea instalat un tahograf omologat sau utilizarea unui vehicul dotat cu o generație și/sau versiune de tahograf care nu corespunde cerințelor legale;

f) utilizarea altui card de conducător auto decât cel emis conducătorului auto;

g) conducerea cu un card de conducător auto care a fost obținut pe baza unor declarații false și/sau a unor documente falsificate;

h) conducerea cu un card de conducător auto falsificat;

i) denaturarea, ascunderea, suprimarea sau distrugerea datelor înregistrate pe foile de înregistrare sau stocate pe tahograf și/sau pe cardul conducătorului auto și descărcate de pe acestea sau pe raportul imprimat de tahograf;

j) existența în vehicul și/sau utilizarea unui echipament fraudulos capabil să modifice înregistrările tahografului;

k) refuzul de a permite, în cursul controlului, verificarea, reținerea sau copierea oricărei înregistrări privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale unui conducător

auto, ale echipamentului/aparaturii de înregistrare sau refuzul de a permite efectuarea unui control al activității desfășurate privind instalarea, calibrarea, repararea sau verificarea echipamentului/aparaturii de înregistrare;

l) refuzul conducătorului auto de a deplasa vehiculul, la solicitarea inspectorilor din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, către atelierelor autorizate pentru instalarea, repararea sau inspecția tahografelor ori a limitatoarelor de viteză, în vederea verificării integrității tahografului;

m) refuzul atelierului autorizat pentru instalarea, repararea sau inspecția tahografelor ori a limitatoarelor de viteză de a efectua verificarea integrității tahografului, la solicitarea inspectorilor din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier.

(2) Următoarele fapte reprezintă încălcări foarte grave ale dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (UE) nr. 165/2014, ale Regulamentului (UE) 2020/1.054 și, după caz, ale Acordului AETR sau ale Acordului UE-UK și constituie contravenții, dacă acestea nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) depășirea cu 2 ore sau mai mult, dar nu cu mai mult de 4,5 ore, a duratei maxime zilnice de conducere de 9 ore, atunci când nu este permisă extinderea acesteia la 10 ore;

b) depășirea cu 2 ore sau mai mult, dar nu cu mai mult de 5 ore, a duratei maxime zilnice de conducere extinse la 10 ore;

c) depășirea cu 9 ore sau mai mult, dar mai puțin de 14 ore, a duratei maxime de conducere săptămânale;

d) depășirea cu 15 ore sau mai mult, dar mai puțin de 22,5 ore, a duratei maxime de conducere cumulate pentru două săptămâni consecutive;

e) depășirea cu 1,5 ore sau mai mult a duratei maxime de conducere neîntreruptă;

f) diminuarea cu mai mult de 2,5 ore a perioadei minime de repaus zilnic normal, atunci când nu este permisă reducerea acesteia la 9 ore;

g) diminuarea cu mai mult de 2 ore a perioadei minime de repaus zilnic redus;

h) diminuarea cu mai mult de 2 ore a perioadei de 9 ore din perioada de repaus zilnic fracționat;

i) diminuarea cu mai mult de 2 ore a perioadei de repaus zilnic în cazul conducerii în echipaj;

j) diminuarea cu mai mult de 4 ore a perioadei de repaus săptămânal redus;

k) diminuarea cu mai mult de 9 ore a perioadei de repaus săptămânal normal;

l) depășirea a 6 perioade consecutive de 24 de ore după perioada precedentă de repaus săptămânal cu 12 ore sau mai mult;

m) nerespectarea de către conducătorul auto a prevederilor privind perioada de repaus luată în compensație în cazul efectuării a două perioade reduse de repaus săptămânal consecutive;

n) efectuarea la bordul vehiculelor a perioadelor de repaus săptămânal normale și a oricărei perioade de repaus săptămânal de mai mult de 45 de ore luate în compensație pentru perioadele de repaus săptămânal reduse anterioare;

o) depășirea a 12 perioade consecutive de 24 de ore după perioada precedentă de repaus săptămânal normală, cu 12 ore sau mai mult, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz;

p) perioada de repaus săptămânal luată după 12 perioade consecutive de 24 de ore este mai mică sau egală cu 65 de ore, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) litera (b) punctul (ii) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz;

q) nerespectarea perioadei de conducere între orele 22:00 și 6:00, în situația în care aceasta este mai mare sau egală cu 4,5 ore înainte de pauză, dacă vehiculul nu este condus de mai mulți conducători auto, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) lit. d) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz;

r) nerespectarea de către întreprindere/operatorul de transport rutier a obligației de a organiza activitatea conducătorilor auto în condițiile prevăzute la art. 8 alin. (8a) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 6 alin. (10) din secțiunea 2 partea B din anexa ROAD-1 la Acordul UE-UK, după caz;

s) remunerarea de către întreprindere/operatorul de transport rutier a conducătorilor auto în funcție de distanța parcursă, viteza de livrare și/sau cantitatea de mărfuri transportată, în cazul în care o asemenea remunerare este de natură să pericliteze siguranța rutieră și/sau să încurajeze încălcarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Acordului AETR sau ale Acordului UE-UK, după caz;

t) lipsa organizării sau organizarea necorespunzătoare a activității conducătorului auto ori lipsa instrucțiunilor sau instrucțiuni necorespunzătoare date conducătorului auto astfel încât acesta să poată să se conformeze prevederilor legale aplicabile;

u) utilizarea unui tahograf care nu are verificarea periodică în termenul de valabilitate, realizată de un atelier autorizat;

v) deținerea și/sau utilizarea de către conducătorul auto a mai mult de un singur card de conducător auto propriu;

w) echipamentul/aparatul de înregistrare nu funcționează corect, este defect(ă), nu este calibrat(ă) sau sigilat(ă) corespunzător;

x) nerepararea echipamentului/aparaturii de înregistrare pe parcursul cursei, dacă au trecut mai mult de 7 zile de la constatarea defecțiunii;

y) utilizarea necorespunzătoare a tahografului, prin nerespectarea prevederilor art. 32 alin. (1) sau ale art. 33 alin. (1) din Regulamentul (UE) nr. 165/2014;

z) informațiile obligatorii nu sunt înscrise pe foaia de înregistrare, conform reglementărilor în vigoare;

aa) neprezentarea organelor de control a înregistrărilor manuale și a documentelor imprimare din ziua curentă și din

ultimele 56 de zile, în cazul în care se efectuează operațiuni de transport din domeniul Regulamentului (CE) nr. 561/2006 sau ale Acordului UE-UK, respectiv din ziua curentă și din ultimele 28 de zile, în cazul în care se efectuează operațiuni de transport din domeniul Acordului AETR;

bb) neprezentarea organelor de control a înregistrărilor tahograf din ziua curentă și din ultimele 56 de zile, în cazul în care se efectuează operațiuni de transport din domeniul Regulamentului (CE) nr. 561/2006 sau ale Acordului UE-UK, respectiv din ziua curentă și din ultimele 28 de zile, în cazul în care se efectuează operațiuni de transport din domeniul Acordului AETR;

cc) neprezentarea organelor de control a cardului de conducător auto, dacă conducătorul auto deține unul;

dd) echipamentul/aparatul de înregistrare nu a fost reparat(ă) de către un montator sau atelier autorizat;

ee) conducătorul auto nu a menționat toate informațiile necesare legate de activitățile desfășurate în perioadele de timp în care echipamentul/aparatul de înregistrare nu a făcut înregistrări întrucât a fost neutilizabil(ă) sau a funcționat defectuos;

ff) nedescărcarea datelor din cardurile de conducător auto și din tahografele digitale, conform prevederilor art. 6 alin. (3);

gg) înregistrările activității conducătorilor auto nu sunt păstrate de către operatorul de transport/întreprinderea sub formă de foi de înregistrare, rapoarte imprimate și/sau date descărcate, în ordine cronologică și separat pentru fiecare conducător auto;

hh) operatorul de transport/întreprinderea nu prezintă la control datele înregistrate privind activitatea conducătorilor auto și a vehiculelor, cel puțin pentru ultimele 365 de zile, sau pe toată perioada de activitate dacă aceasta este mai mică de 365 de zile;

ii) neutilizarea sau utilizarea incorectă a foilor de înregistrare și/sau a cardului de conducător auto;

jj) retragerea neautorizată a foilor de înregistrare sau a cardului de conducător auto, care are un impact asupra înregistrării datelor relevante;

kk) utilizarea foii de înregistrare sau a cardului de conducător auto pentru o perioadă mai lungă decât cea pe care acestea pot înregistra date, rezultând pierderea/alterarea datelor;

ll) utilizarea foii de înregistrare sau a cardului de conducător auto murdare sau deteriorate astfel încât informațiile înscrise nu sunt lizibile;

mm) neintroducerea/neînregistrarea manuală a datelor atunci când acest lucru se impune conform reglementărilor în vigoare;

nn) utilizarea incorectă a mecanismului de comutare a tahografului.

(3) Următoarele fapte reprezintă încălcări grave ale dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (UE) nr. 165/2014, ale Regulamentului (UE) 2020/1.054 și, după caz, ale Acordului AETR sau ale Acordului UE-UK și constituie contravenții, dacă acestea nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) depășirea cu o oră sau mai mult, dar mai puțin de 2 ore, a duratei maxime zilnice de conducere de 9 ore, atunci când nu este permisă extinderea acesteia la 10 ore;

b) depășirea cu o oră sau mai mult, dar mai puțin de 2 ore, a duratei maxime zilnice de conducere extinse la 10 ore;

c) depășirea cu 4 ore sau mai mult, dar mai puțin de 9 ore, a duratei maxime de conducere săptămânale;

d) depășirea cu 10 ore sau mai mult, dar mai puțin de 15 ore, a duratei maxime de conducere cumulate pentru două săptămâni consecutive;

e) depășirea cu 0,5 ore sau mai mult, dar mai puțin de 1,5 ore, a duratei maxime de conducere neîntreruptă;

f) diminuarea cu mai mult de o oră, dar cel mult 2,5 ore, a perioadei minime de repaus zilnic normal, atunci când nu este permisă reducerea acesteia la 9 ore;

g) diminuarea cu mai mult de o oră, dar cel mult 2 ore, a perioadei minime de repaus zilnic redus;

h) diminuarea cu mai mult de o oră, dar cel mult 2 ore, a perioadei de 9 ore din perioada de repaus zilnic fracționat;

i) diminuarea cu mai mult de o oră, dar cel mult 2 ore, a perioadei de repaus zilnic în cazul conducerii în echipaj;

j) diminuarea cu mai mult de 2 ore, dar cel mult 4 ore, a perioadei de repaus săptămânal reduse;

k) diminuarea cu mai mult de 3 ore, dar cel mult 9 ore, a perioadei de repaus săptămânal normale;

l) depășirea a 6 perioade consecutive de 24 de ore după perioada precedentă de repaus săptămânal, cu 3 ore sau mai mult, dar până la 12 ore;

m) întreprinderea/operatorul de transport rutier nu acoperă niciun cost de cazare în afara vehiculului, conform reglementărilor în vigoare;

n) depășirea a 12 perioade consecutive de 24 de ore după perioada precedentă de repaus săptămânal normală, cu 3 ore sau mai mult, dar până la 12 ore, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz;

o) nerespectarea perioadei de repaus săptămânal luat după 12 perioade consecutive de 24 de ore, în situația în care aceasta este mai mare de 65 de ore și mai mică sau egală cu 67 de ore, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) lit. b) pct. (ii) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz;

p) nerespectarea perioadei de conducere între orele 22:00 și 6:00, în situația în care aceasta este mai mare de 3 ore și mai mică de 4,5 ore înainte de pauză, dacă vehiculul nu este condus de mai mulți conducători auto, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) lit. d) din Regulamentul CE nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz;

q) utilizarea necorespunzătoare a foii de înregistrare sau neintroducerea cardului de conducător auto în slotul corect, în cazul conducerii autovehiculului în echipaj;

r) utilizarea incorectă sau neutilizarea semnului pentru feribot/tren;

s) neintroducerea simbolurilor țărilor ale căror frontiere au fost traversate de conducătorul auto în timpul perioadei de lucru zilnice;

t) neintroducerea simbolurilor țărilor în care a început și s-a încheiat perioada de lucru zilnică a conducătorului auto;

u) utilizarea foii de înregistrare sau a hârtiei pentru imprimarea rapoartelor de către echipamentul/aparatul de înregistrare care nu este omologată sau corespunzătoare tipului de echipament/aparat de înregistrare instalat/ă la bordul vehiculului;

v) ora înregistrată de echipamentul/aparatul de înregistrare nu corespunde cu ora oficială a țării în care este înmatriculat vehiculul;

w) nerespectarea de către întreprindere/operatorul de transport rutier a obligațiilor prevăzute la art. 16 alin. (2) sau (3) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006.

(4) Următoarele fapte reprezintă încălcări minore ale dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 561/2006, ale Regulamentului (UE) nr. 165/2014, ale Regulamentului (UE) 2020/1.054 și, după caz, ale Acordului AETR sau ale Acordului UE-UK și constituie contravenții:

a) depășirea cu până la o oră a duratei maxime zilnice de conducere, atunci când nu este permisă extinderea acesteia la 10 ore;

b) depășirea cu până la o oră a duratei maxime zilnice de conducere extinse la 10 ore;

c) depășirea cu până la 4 ore a duratei maxime de conducere săptămânale;

d) depășirea cu până la 10 ore a duratei maxime de conducere cumulate pentru două săptămâni consecutive;

e) depășirea cu până la 0,5 ore a duratei maxime de conducere neîntreruptă;

f) diminuarea cu cel mult o oră a perioadei minime de repaus zilnic normal, atunci când nu este permisă reducerea acesteia la 9 ore;

g) diminuarea cu cel mult o oră a perioadei minime de repaus zilnic redus;

h) diminuarea cu cel mult o oră a perioadei de minimum 9 ore din perioada de repaus zilnic fracționat;

i) diminuarea cu cel mult o oră a perioadei de repaus zilnic în cazul conducerii în echipaj;

j) diminuarea cu cel mult 2 ore a perioadei de repaus săptămânal reduse;

k) diminuarea cu cel mult 3 ore a perioadei de repaus săptămânal normale;

l) nedeținerea la bordul vehiculului a unei cantități suficiente de hârtie pentru imprimarea rapoartelor de către echipamentul/aparatul de înregistrare;

m) depășirea a 6 perioade consecutive de 24 de ore după perioada precedentă de repaus săptămânal, cu până la 3 ore;

n) depășirea a 12 perioade consecutive de 24 de ore după perioada precedentă de repaus normală, cu până la 3 ore, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz;

o) nerespectarea perioadei de repaus săptămânal luat după 12 perioade consecutive de 24 de ore, în situația în care aceasta este mai mare de 67 de ore și mai mică de 69 de ore, în cazul aplicării derogării prevăzute la art. 8 alin. (6a) lit. b) pct. (ii) din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 sau la art. 8 alin. (6) lit. b) din Acordul AETR, după caz."

2. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

Art. 9. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 8 se sancționează după cum urmează:

a) cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică operatorului de transport rutier/întreprinderii pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a)-e) și i)-k);

b) cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică operatorului de transport rutier/întreprinderii sau conducătorului auto, după caz, pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. f), g) și h);

c) cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică conducătorului auto pentru fapta prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. l);

d) cu amendă de la 9.000 lei la 12.000 lei, care se aplică atelierului autorizat pentru fapta prevăzută la art. 8 alin. (1) lit. m);

e) cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică operatorului de transport rutier/întreprinderii pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. r)-u), x), dd) și ff)-hh);

f) cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică, după caz, conducătorului auto sau operatorului de transport rutier/întreprinderii pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a)-l), o)-q), y), aa)-cc) și kk);

g) cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică conducătorului auto pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. m), n), v), z), ee), ii), jj) și ll)-nn);

h) cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, care se aplică, după caz, conducătorului auto, operatorului de transport rutier/întreprinderii sau atelierului care a instalat, calibrat, reparat ori verificat tahograful, pentru fapta prevăzută la art. 8 alin. (2) lit. w);

i) cu avertisment sau cu amendă de la 600 lei la 1.000 lei, care se aplică, după caz, conducătorului auto sau operatorului de transport rutier/întreprinderii pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (3) lit. a)-l), n), o), p) și v);

j) cu avertisment sau cu amendă de la 600 lei la 1.000 lei, care se aplică operatorului de transport rutier/întreprinderii pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (3) lit. m), u) și w);

k) cu avertisment sau cu amendă de la 600 lei la 1.000 lei, care se aplică conducătorului auto pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (3) lit. q)-s) și t);

l) cu avertisment sau cu amendă de la 250 lei la 500 lei, care se aplică operatorului de transport rutier/întreprinderii pentru fapta prevăzută la art. 8 alin. (4) lit. l);

m) cu avertisment sau cu amendă de la 250 lei la 500 lei, care se aplică, după caz, conducătorului auto sau operatorului de transport rutier/întreprinderii pentru faptele prevăzute la art. 8 alin. (4) lit. a)-k) și m)-o)."

3. La articolul 9, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (21)-(23), cu următorul cuprins:

„(21) Odată cu aplicarea sancțiunii corespunzătoare contravențiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. j), k) sau l) vehiculul va fi imobilizat de către personalul cu atribuții de control, în condiții de siguranță și securitate a transportului, și se procedează la imobilizarea vehiculului, prin ridicarea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare până la îndeplinirea condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării.

(22) În cazul sancțiunilor aplicate persoanelor fizice sau juridice străine, dacă la momentul controlului nu sunt îndeplinite condițiile pentru continuarea transportului se procedează conform prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012, cu modificările și completările ulterioare.

(23) În toate cazurile în care, din documentele prezentate la control de către conducătorul auto nu poate fi identificat/identificată operatorul de transport rutier/întreprinderea, sancțiunea se aplică conducătorului auto.”

Art. II. — Legea nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 23 august 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, litera b) va avea următorul cuprins:

„b) *auditorul de siguranță rutieră* — persoana atestată conform prevederilor art. 6 și 8 să efectueze evaluarea de impact asupra siguranței rutiere și auditul de siguranță rutieră în condițiile prevăzute de art. 5 alin. (1), precum și inspecția de siguranță rutieră, în condițiile prevăzute de art. 5 alin. (2), art. 10 alin. (11) și (19);”.

2. La articolul 5, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Inspecția de siguranță rutieră periodică se efectuează în regim de liberă practică de către auditorii de siguranță rutieră desemnați de către Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., în condițiile prezentei legi. Metodologia de contractare a inspecției de siguranță rutieră periodică, de desemnare și de lucru al auditorilor de siguranță rutieră pentru această activitate și de încheiere a contractelor-cadru între Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și administratorii drumurilor și între Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. și auditorii de siguranță rutieră se stabilește și se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

3. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Programele-cadru de formare și perfecționare profesională prevăzute la alin. (2) se aprobă prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, la propunerea Autorității Rutiere Române — A.R.R., și vor include aspecte legate de utilizatorii vulnerabili ai drumurilor și de infrastructura necesară acestei categorii de participanți la trafic.”

4. La articolul 7, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Exercițarea activităților de audit de siguranță rutieră sau evaluare de impact asupra siguranței rutiere este incompatibilă cu exercitarea mandatului de membru al Comisiei.”

5. La articolul 10, alineatul (12) va avea următorul cuprins:

„(12) Prin *personalul de specialitate prevăzut la alin. (11)* se înțelege personalul angajat cu contract individual de muncă în cadrul Autorității Rutiere Române — A.R.R., care îndeplinește condițiile de studii superioare de lungă durată absolvite cu diplomă de licență.”

6. La articolul 11, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care într-o procedură de desemnare conform celor prevăzute la alin. (2) nu există auditori de siguranță rutieră disponibili, iar efectuarea evaluării de impact asupra siguranței rutiere, a auditului de siguranță rutieră și a inspecției de siguranță rutieră periodică sunt necesare din motive urgente temeinic justificate, Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. poate desemna auditori de siguranță rutieră cu derogare de la criteriul desemnării echitabile.”

Art. III. — La articolul 3 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 2 septembrie 2011, aprobată cu

modificări și completări prin Legea nr. 18/2012, cu modificările și completările ulterioare, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) prin virarea, lunar, de către A.R.R. în contul I.S.C.T.R., în vederea funcționării acestuia, a unei contribuții în procent de 20% din cuantumul tarifelor încasate pentru serviciile specifice prestate de către A.R.R. către terți, cu excepția tarifelor încasate de către A.R.R. pentru serviciile specifice prestate prin aplicarea prevederilor Legii nr. 265/2008 privind gestionarea siguranței circulației pe infrastructura rutieră, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a normelor de aplicare a acesteia, respectiv prin virarea, lunar, de către R.A.R. în contul I.S.C.T.R., în vederea funcționării acestuia, a unei contribuții în procent de 5% din cuantumul tarifelor încasate pentru serviciile prestate de către R.A.R. constând în omologarea vehiculelor rutiere, eliberarea cărții de identitate a vehiculului și certificarea autenticității vehiculelor rutiere.”

Art. IV. — Articolul IV din Legea nr. 85/2022 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, precum și pentru completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 13 aprilie 2022, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. IV.** — Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației va elabora și va aproba norme tehnice generale de proiectare și execuție a drumurilor destinate exclusiv pentru ciclști.”

Art. V. — În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii și Ministerul Afacerilor Interne vor stabili prin ordin comun Procedura privind aplicarea măsurii de imobilizare prevăzută la art. 9 alin. (2) și (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, prin modificarea și/sau completarea Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii și al ministrului afacerilor interne nr. 1.091/207/2024 pentru aprobarea Procedurii privind aplicarea măsurii de suspendare a dreptului de utilizare a unui autovehicul prin reținerea plăcuțelor cu numărul de înmatriculare și a certificatului de înmatriculare, precum și a Procedurii privind modalitatea concretă prin care contravenientul face dovada îndeplinirii condițiilor legale pentru continuarea transportului/deplasării și condițiile necesare care trebuie îndeplinite pentru încetarea măsurii de imobilizare.

Prezenta ordonanță transpune integral prevederile Directivei delegate (UE) 2024/846 a Comisiei din 14 martie 2024 de modificare a Directivei 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 561/2006 și (UE) nr. 165/2014 și a Directivei 2002/15/CE în ceea ce privește legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 846 din 31 mai 2024.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,

Tánczos Barna

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Marian-Cătălin Predoiu

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin-Mihai Grindeanu

p. Ministrul muncii, familiei, tineretului și solidarității sociale,

Cristian-Vasile Bitea,

secretar general

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltan

Ministrul afacerilor externe,

Luca-Alexandru Niculescu,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății
și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul sănătății**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VI.2 din Legea nr. 332/2024 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. I. — Articolul 6² din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6². — (1) Prin excepție de la prevederile art. 6¹, prin ordin comun al ministrului sănătății și al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale se înființează Registrul unic de evidență al unităților sanitare, precum și al cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, unităților medico-sociale și cabinetelor de terapii complementare, denumit în continuare *RUEUS*.

(2) În *RUEUS* vor fi înregistrate și codificate toate unitățile sanitare, cabinetele pentru servicii publice conexe actului medical, unitățile medico-sociale și cabinetele de terapii complementare, cu excepția celor din structura ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, prin intermediul unei aplicații informatice dezvoltată și administrată din punct de vedere tehnic de Serviciul de Telecomunicații Speciale.

(3) Codificarea reprezintă atribuirea unui număr unic național fiecărei unități prevăzute la alin. (2), înregistrate în *RUEUS*, care va fi generat automat din aplicația dezvoltată și administrată din punct de vedere tehnic de Serviciul de Telecomunicații Speciale.

(4) Datele, informațiile și procedurile operaționale necesare înființării, utilizării și funcționării *RUEUS* se aprobă prin ordinul comun prevăzut la alin. (1).

(5) Prelucrarea datelor cu caracter personal în *RUEUS* se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), precum și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), cu modificările ulterioare.

(6) Ministerul Sănătății și direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București au calitatea de operatori ai aplicației *RUEUS*.

(7) Pot avea acces la datele din *RUEUS* și pot prelucra aceste date persoanele desemnate de instituțiile prevăzute la alin. (6).

(8) Schimbul de date între *RUEUS* și sistemele informatice ale unităților prevăzute la alin. (3) se va realiza securizat, în

conformitate cu cerințele tehnice ale Serviciului de Telecomunicații Speciale, stabilite prin ordinul comun prevăzut la alin. (1).

(9) Cabinetele medicale care aparțin instituțiilor și ministerelor cu rețea sanitară proprie se înregistrează în Registrul unic al cabinetelor medicale înființat la nivelul direcțiilor medicale și structurilor similare din componerea acestora.”

Art. II. — Articolul V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 982 din 23 octombrie 2020, aprobată prin Legea nr. 126/2021, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. V.** — (1) În vederea raportării și supravegherii evoluției bolilor transmisibile, Serviciul de Telecomunicații Speciale dezvoltă o nouă aplicație care va prelua toate datele înregistrate în aplicația informatică «Corona-forms» și aplicația informatică pentru Registrul Unic de Boli Transmisibile, prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 657/2022 privind aprobarea conținutului și a metodologiei de colectare și raportare a datelor pentru supravegherea bolilor transmisibile în Registrul unic de boli transmisibile, denumită în continuare *Registrul Unic de Boli Transmisibile Electronic, i-RUBT*.

(2) Serviciul de Telecomunicații Speciale, în calitate de persoană împuternicită de Institutul Național de Sănătate Publică, prelucrează datele cu caracter personal colectate în aplicația informatică *i-RUBT* cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, respectiv Regulamentul general privind protecția datelor, precum și ale Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, cu modificările ulterioare.

(3) Datele cu caracter personal colectate și prelucrate în aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale conform prevederilor alin. (1) sunt date privind identificarea persoanei: nume, prenume, CNP, seria și numărul

actului de identitate sau, după caz, numărul pașaportului sau numărul cardului EU/CE, vârstă, data nașterii, sex, adresa de domiciliu sau reședință, numărul de telefon, adresa de e-mail și date privind starea de sănătate: diagnostic sau stare patologică, istoric testări și boli transmisibile, istoric vaccinari.

(4) Datele cu caracter personal prevăzute la alin. (3) se păstrează pe toată perioada de viață a persoanei vizate și nu pot fi șterse. La 180 de zile de la decesul persoanei vizate, datele cu caracter personal privind identificarea acesteia se anonimizează prin mijloace automatizate, în mod ireversibil, iar datele privind starea de sănătate ale acesteia se păstrează în vederea utilizării strict în scop științific sau statistic.

(5) Metodologia de raportare, colectare și prelucrare a datelor prevăzute la alin. (3), condițiile și limitele de acces la datele cu caracter personal, măsurile și garanțiile privind securitatea și confidențialitatea datelor și informațiilor din aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale conform prevederilor alin. (1), precum și modul de îndeplinire a măsurilor necesare în vederea informării persoanelor vizate asupra operațiunilor de prelucrare și modul de exercitare a drepturilor persoanelor vizate, în concordanță cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679, se stabilesc prin ordin comun al ministrului sănătății și al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale.

(6) Cererile referitoare la datele din aplicația informatică dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale conform prevederilor alin. (1), precum și cererile formulate pentru exercitarea drepturilor persoanelor vizate, prevăzute la art. 13-22 din Regulamentul (UE) 2016/679, în raport cu prelucrările de date cu caracter personal realizate în condițiile prevăzute de prezentul articol, se adresează și se soluționează de către Institutul Național de Sănătate Publică.

(7) În vederea implementării și utilizării funcționalităților aplicației dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale conform prevederilor alin. (1), Ministerul Sănătății și Institutul Național de Sănătate Publică transmit, primesc, interoghează și validează seturile de date prevăzute la alin. (6) în sistemele informatice ale instituțiilor și autorităților publice care dețin sau administrează, după caz, seturile de date respective, în condițiile prevăzute printr-un acord de colaborare încheiată între Ministerul Sănătății, Serviciul de Telecomunicații Speciale și entitatea care deține seturile de date necesare.

(8) Au calitatea de operatori ai aplicației dezvoltată de Serviciul de Telecomunicații Speciale conform prevederilor alin. (1):

- a) Ministerul Sănătății;
- b) Institutul Național de Sănătate Publică;
- c) direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, precum și structurile de specialitate din cadrul ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie;
- d) toți furnizorii de servicii medicale din sistemul public și privat, inclusiv laboratoarele, furnizorii aparținând altor ministere și instituții cu rețea sanitară proprie și din unitățile de asistență socială, indiferent de forma de organizare juridică, care au obligația raportării datelor în aplicația RUBT, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 657/2022.

(9) Pentru ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie din Sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională, datele sunt colectate, prelucrate, validate sau modificate de către structurile de specialitate din cadrul acestora, cu respectarea prevederilor Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Aplicația i-RUBT se dezvoltă de către Serviciul de Telecomunicații Speciale.”

Art. III. — La articolul 12 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 31 august 2009, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (21), cu următorul cuprins:

„(21) Pentru secțiile sau compartimentele clinice definite la art. 170 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu este necesară obținerea avizului prevăzut la alin. (2).”

Art. IV. — În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Serviciul de Telecomunicații Speciale are obligația de a dezvolta i-RUBT, prevăzută la art. V alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 180/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, precum și pentru stabilirea unor măsuri cu privire la acordarea concediilor medicale, aprobată prin Legea nr. 126/2021, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul educației și cercetării,
Daniel-Ovidiu David

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 111**din 9 decembrie 2024**

Dosar nr. 2.095/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag Marian Budă	— președintele Secției I civile — președintele delegat al Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor Cristina Trușescu Adina Georgeta Ponea Dorina Zeca Gheorghe Liviu Zidaru Roxana Popa	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristian Daniel Oana	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Daniel Gheorghe Severin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.095/1/2024, la care s-a anexat Dosarul nr. 2.096/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizările

conexate formulate de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarele nr. 1.531/117/2024 și nr. 1.526/117/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizărilor

7. Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a dispus, prin Încheierea din 18 septembrie 2024, în Dosarul nr. 1.531/117/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind următoarea chestiune de drept:

„Dacă se impune încadrarea reclamantei ca personal didactic auxiliar, respectiv îngrijitoare în educație timpurie și plata tuturor drepturilor salariale corespunzătoare de la 1 ianuarie 2024 și plata tuturor diferențelor salariale ca urmare a admiterii petiției 1, în condițiile în care nu este aprobată o asemenea funcție în statul de funcții, nu există legislație specifică prin care să se reglementeze condițiile de încadrare, condițiile de studii, atribuțiile și fișa-cadru a postului și norme metodologice.”

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 2 octombrie 2024 cu nr. 2.095/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit pentru data de 9 decembrie 2024.

9. La aceeași dată a fost înregistrat Dosarul nr. 2.096/1/2024, având ca obiect o sesizare identică formulată tot de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, în Dosarul nr. 1.526/117/2024, la aceeași dată — 18 septembrie 2024.

10. Constatând că dosarele nr. 2.095/1/2024 și nr. 2.096/1/2024 privesc sesizări pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu obiect identic, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, s-a dispus conexarea celor două cauze.

II. Dispozițiile legale care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

11. Nicio dispoziție legală, care să fie supusă interpretării instanței supreme, nu a fost identificată în încheierea de sesizare, în raport cu întrebarea formulată.

III. Expunerea succintă a proceselor în cadrul cărora s-a invocat chestiunea de drept supusă interpretării

12. Prin cererile de chemare în judecată înregistrate la data de 20 martie 2024 pe rolul Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, cu nr. 1.531/117/2024 și, respectiv, nr. 1.526/117/2024, cele două reclamante au chemat în judecată pe pârâta grădiniță cu program prelungit, solicitând instanței să dispună încadrarea lor ca personal didactic auxiliar, respectiv „îngrijitoare în educație timpurie”, începând cu data de 1 ianuarie 2024 și plata tuturor drepturilor salariale corespunzătoare începând cu aceeași dată; plata tuturor diferențelor salariale rezultate ca urmare a admiterii petiției 1, indexate, majorate și actualizate; obligarea pârâtei la plata de daune moratorii calculate la nivelul dobânzii legale, de la data de 1 ianuarie 2024 până la data plății efective, urmând ca acestea să fie actualizate cu nivelul ratei inflației de la data achitării debitului.

13. În motivare, cele două reclamante au arătat că sunt angajate din 21 decembrie 2023 și, respectiv, din 9 septembrie 2016, la grădinița cu program prelungit ca îngrijitoare de copii și au atribuțiile de supraveghere și îngrijire a unui număr mare de copii, timp de 8 ore pe zi.

14. Cu toate că în concret reclamantele desfășoară activități de cadru didactic auxiliar, angajatorul refuză să le încadreze pozițiile ocupate de acestea ca atare, deoarece noua încadrare ar presupune un salariu mai mare.

15. Sindicatul reprezentativ a făcut solicitări către Ministerul Educației privind încadrarea corectă și recalcularea drepturilor salariale pentru persoanele aflate în aceeași situație precum reclamantele, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022*), dar nu s-a primit vreun răspuns pozitiv până în prezent.

16. Reclamantele au mai arătat că angajatorul refuză să pună în aplicare dispozițiile legale și nu le încadrează într-o funcție didactică auxiliară, cu toate că legea prevede expres această încadrare pentru îngrijitorii în educație timpurie.

17. Astfel, la art. 192 alin. (1) lit. p) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 198/2023*), se prevede expres că funcția de îngrijitoare în educație timpurie, pe care o ocupă, este o funcție didactică auxiliară.

18. Consecința încadrării corecte este un nivel de salarizare superior. În anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2023 pentru unele măsuri referitoare la salarizarea personalului din învățământ și alte sectoare de activitate bugetară, respectiv la pct. 6 „Salarii de bază pentru funcțiile didactice auxiliare” din anexa nr. I — Familia ocupațională de funcții bugetare „Învățământ”, capitolul I lit. A „Salarii de bază pentru funcțiile din învățământ”, se prevede la nr. crt. 98 și 99 care este nivelul salariilor de bază (echivalent gradație zero) convenite personalului auxiliar, încadrat ca îngrijitor în educație timpurie.

19. Până în prezent, pârâta nu a procedat la încadrarea ca personal didactic auxiliar a reclamantelor și nu a achitat diferențele de drepturi salariale convenite începând cu data de 1 ianuarie 2024. Reclamantele sunt încadrate și remunerare și în prezent ca „îngrijitor de copii”, motiv pentru care au solicitat ca instanța să oblige angajatorul să se conformeze prevederilor legale anterior menționate.

20. Pârâta a depus întâmpinare prin care a arătat, pe fondul cauzei, că în prezent încadrarea solicitată nu poate fi realizată deoarece, conform statului de funcții la data de 1 ianuarie 2024, nu există aprobată o altă funcție, pentru reclamante, decât cea deținută la data angajării, cu salarizarea aferentă, conform prevederilor legale în vigoare.

21. Fiind o nouă funcție în sistemul de învățământ preuniversitar, încadrarea personalului pe postul de îngrijitor în educație timpurie se va putea face după elaborarea legislației specifice, care va reglementa condițiile de încadrare, de studii, atribuțiile și fișa-cadru a postului, iar ulterior vor fi identificate posturile care întrunesc condițiile necesare și va fi modificat corespunzător statul de funcții al unității de învățământ.

22. Astfel, până la finalizarea acestor etape, personalul în discuție, cum este cazul reclamantelor, rămâne încadrat și salarizat ca personal administrativ (nedidactic), în acord cu prevederile art. 1 alin. (3) din Ordinul ministrului educației nr. 6.072/2023 privind aprobarea unor măsuri tranzitorii aplicabile la nivelul sistemului național de învățământ preuniversitar și superior, cu modificările ulterioare (*Ordinul ministrului educației nr. 6.072/2023*), conform cărora, până la elaborarea metodologiilor, regulamentelor și a altor acte normative necesare pentru punerea în aplicare a Legii nr. 198/2023, se aplică dispozițiile privind organizarea, funcționarea sistemului de învățământ preuniversitar și desfășurarea procesului de învățământ aflate sau intrate în vigoare la data de 1 septembrie 2023.

IV. Motivele reținute de titularul sesizărilor cu privire la admisibilitatea procedurii

23. Instanța de trimitere — Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a arătat că, deși dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și în raport cu modalitatea de reglementare, apreciază că în concepția Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept sunt diferite de cele prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

24. Astfel, instanța de trimitere a apreciat că singura condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

25. Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024: „*completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

26. Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a constatat că fiind îndeplinite condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea chestiunii de drept în discuție.

27. A menționat că dezlegarea chestiunii de drept este esențială pentru soluționarea celor două cauze, în sensul că demersul reclamantelor ar putea fi validat, în funcție și de circumstanțele litigiului, dacă se va aprecia că se impune încadrarea acestora ca personal didactic auxiliar, respectiv îngrijitoare în educație timpurie, cu consecința obligării pârâtei la plata tuturor drepturilor salariale corespunzătoare de la 1 ianuarie 2024, în condițiile în care s-ar considera dovedite susținerile reclamantelor, în sensul că activitățile desfășurate în concret de acestea revin personalului didactic auxiliar și ținând cont de faptul că nu este aprobată funcția de îngrijitor în educație

timpurie în statul de funcții, nu există legislație specifică prin care să se reglementeze condițiile de încadrare, condițiile de studii, atribuțiile și fișa-cadru a postului și nici norme metodologice. În situația în care se va considera că nu se impune a se realiza o astfel de încadrare, ținând cont de circumstanțele prezentate, soluția instanței ar fi diferită.

28. În fine, verificând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept sesizată.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

29. Reclamantele au apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept.

30. Pârâta nu a formulat un punct de vedere.

31. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au formulat puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecării.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizările cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Completul de judecată al instanței de trimitere a arătat că aspectele care se impun a fi lămurite în cele două cauze s-ar putea dezlega în sensul că, potrivit statului de funcții la data de 1 ianuarie 2024, nu există o funcție precum cea pe care reclamantele solicită a fi încadrate, decât cea de la data angajării acestora, cu salarizarea aferentă, urmând ca la deliberare, în funcție de soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție asupra chestiunii de drept, de probele administrate pe parcursul procesului și de toate circumstanțele litigiului, să fie pronunțată soluția în cauză.

33. În conformitate cu dispozițiile art. 193 alin. (2) din Legea nr. 198/2023, condițiile de studii pentru noile funcții didactice auxiliare vor fi stabilite prin legislația care le va reglementa activitatea.

34. Încadrarea personalului pe postul de îngrijitor în educație timpurie se va putea face după elaborarea legislației specifice, după reglementarea condițiilor de încadrare, a celor de studii, a atribuțiilor și a fișei-cadru a postului, iar ulterior vor fi identificate posturile care îndeplinesc condițiile necesare, urmând a fi modificat corespunzător statul de funcții al unității de învățământ.

35. Până la parcurgerea acestor etape, persoanelor aflate în situația reclamantelor li se vor aplica dispozițiile privind organizarea, funcționarea sistemului de învățământ preuniversitar și desfășurarea procesului de învățământ aflate sau intrate în vigoare la data de 1 septembrie 2023, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordinul ministrului educației nr. 6.072/2023.

36. O altă interpretare posibilă a chestiunii care se impune a fi dezlegată în cauză ar fi în sensul că încadrarea personalului care desfășoară în concret activități de cadru didactic auxiliar, dacă se probează aceste elemente, ar trebui să fie cea de personal didactic auxiliar și s-ar impune și acordarea tuturor drepturilor salariale corespunzătoare începând cu data de 1 ianuarie 2024. Din moment ce legiuitorul a prevăzut la art. 192 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 198/2023 că funcția de îngrijitor în educație timpurie este o funcție didactică auxiliară, acesta ar fi ținut să adopte normele metodologice și să reglementeze condițiile de încadrare, de studii, atribuțiile și fișa-cadru a postului pentru ca dispoziția legală să poată produce efecte juridice. Nu li s-ar putea imputa reclamantelor neadoptarea metodologiilor, regulamentelor și a altor acte normative necesare pentru punerea în aplicare a Legii nr. 198/2023, or din moment ce nu există o culpă a acestora, demersul judiciar ar putea fi socotit ca fiind întemeiat.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

37. La solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat că nu s-a identificat practică judiciară cu privire la chestiunea ce face obiectul sesizărilor de față.

38. Punctele de vedere exprimate la nivel teoretic de judecători sunt în sensul că, în lipsa existenței unei aprobări cu privire la funcția de îngrijitor în educație timpurie în statul de funcții și în lipsa unei legislații specifice prin care să se reglementeze condițiile de încadrare, condițiile de studii, atribuțiile și fișa-cadru a postului și normele metodologice, nu se impune încadrarea reclamantelor ca personal didactic auxiliar, acestea făcând parte din categoria personalului administrativ-nedidactic.

39. S-a motivat că Legea nr. 198/2023, intrată în vigoare în luna noiembrie a anului 2023, a prevăzut la art. 192 alin. (1) lit. p) o nouă funcție în sistemul de învățământ preuniversitar, respectiv funcția de îngrijitor în educație timpurie care este, într-adevăr, o funcție didactică auxiliară, al cărei nivel de salarizare este superior celei de îngrijitor deținute în prezent de reclamante.

40. Dispozițiile art. 193 alin. (2) din Legea nr. 198/2023 prevăd însă că pentru funcția didactică auxiliară prevăzută la art. 192 alin. (1) lit. p) condițiile de studii sunt stabilite prin legislația care le reglementează activitatea.

41. Până la momentul investirii instanței, pentru această funcție nu a fost elaborată o legislație specifică pentru reglementarea condițiilor de studii, atribuțiile și fișa-cadru, motiv pentru care, la acest moment, nu este aprobată o asemenea funcție în statul de funcții al pârâtei.

42. În aceste condiții, nu se poate da curs cererii reclamantelor de a fi încadrate pe un post care nu există în statul de funcții al angajatorului și ale cărui condiții de ocupare nu sunt stabilite prin legislație specifică.

43. A fost exprimată și o opinie teoretică singulară, în sensul că, dacă există o hotărâre judecătorească definitivă de încadrare a reclamantului pe un post ce nu există în statul de funcții, atunci pârâta trebuie să aducă la îndeplinire dispoziția instanței, modificând statul de funcții. Dacă nu există legislație specifică prin care să se reglementeze condițiile de încadrare, de studii, atribuțiile și fișa-cadru a postului și norme metodologice, se va face aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Codul civil, căutându-se și dispoziții legale privitoare la situații asemănătoare.

44. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

45. Nu s-au identificat decizii relevante privind chestiunea de drept sesizată.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

46. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

47. Potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „*Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată*”.

48. Conform art. 1 alin. (1) din același act normativ, „*Prezența ordonanței de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal*”.

49. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul delegat a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;
- c) să existe o chestiune de drept veritabilă, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei;
- d) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

50. Este de observat că, spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție poate fi sesizată și de către completele de judecată investite cu soluționarea cauzelor în primă instanță sau în calea de atac, fiind eliminată condiția sesizării doar de către completele de judecată ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, ale curților de apel sau ale tribunalelor care sunt investite cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

51. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3), respectiv art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se constată că chestiunea de drept litigioasă dedusă judecătii privește posibilitatea reîncadrării personalului care ocupă funcția de îngrijitor copii în cadrul unei unități de învățământ preșcolar de stat în funcția de personal didactic auxiliar — îngrijitor în educație timpurie.

52. În consecință, în cauzele care au ocazionat sesizarea, pretențiile deduse judecătii se circumscriu unor drepturi salariale ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în condițiile în care pârâta grădiniță cu program prelungit are calitatea de unitate de învățământ preșcolar de stat.

53. Cauzele în care s-a formulat sesizarea instanței supreme se află pe rolul Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, ca instanță competentă să judece în primul grad de jurisdicție în fond.

54. Totodată, asupra chestiunii care formează obiectul sesizării Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat anterior pe calea unui recurs în interesul legii ori a unei alte hotărâri prealabile.

55. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii (Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, paragraful 37; Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023, paragraful 42).

56. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „*faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept*”. De asemenea, s-a arătat expres că noua soluție legislativă se raportează la „*configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept*”. În măsura în care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu s-a derogat de la dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă în ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, acestea rămân așadar aplicabile, ca drept comun în materia sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept.

57. Se observă, în primul rând, că întrebarea care formează obiectul sesizărilor are o formulare improprie, întrucât tinde, prin datele particulare pe care le cuprinde, să investească instanța supremă cu rezolvarea concretă a înseși pretenției deduse judecătii, solicitându-se a se statua dacă se impun încadrarea reclamantelor ca personal didactic auxiliar, respectiv îngrijitoare în educație timpurie, precum și plata sumelor cuvenite cu titlu de drepturi salariale corespunzătoare.

58. Or, după cum rezultă din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, sesizarea instanței supreme trebuie să aibă ca obiect rezolvarea unei chestiuni de drept cu caracter de principiu, respectiv cu un anumit grad de abstractizare, și aceasta chiar dacă dezlegarea respectivei probleme de drept se face în mod punctual, prin adecvare la circumstanțele speței (Decizia nr. 46 din 19 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1021 din 20 octombrie 2022, paragraful 52; Decizia nr. 42 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 16 octombrie 2024, paragraful 62).

59. În legătură indisolubilă cu acest aspect, din aceeași jurisprudență rezultă că problema de drept trebuie să aibă caracter real și veritabil. Însăși noțiunea de „chestiune de drept” implică ideea unei probleme care necesită a fi lămurită, ceea ce presupune un anumit grad de neclaritate sau de dificultate a normelor legale supuse interpretării, norme care au un caracter îndoielnic, imperfect (lacunar) sau neclar (Decizia nr. 26 din 27 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 5 mai 2023, paragraful 50; Decizia nr. 63 din 2 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 6 noiembrie 2023, paragraful 98).

60. Așadar, scopul mecanismului de unificare a practicii judiciare constă în rezolvarea dificultăților reale de interpretare a respectivelor norme juridice, dificultăți care ar putea constitui temeiul unor interpretări divergente și, prin aceasta, al practicii judiciare neunitare, astfel cum s-a reținut și sub imperiul mecanismului reglementat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 (Decizia nr. 41 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1056 din 21 octombrie 2024, paragraful 65).

61. În schimb, interpretarea și aplicarea concretă a legii, în circumstanțele specifice fiecărei cauze, stabilite pe temeiul probatoriului administrat, reprezintă prerogative jurisdicționale care aparțin exclusiv instanței investite cu soluționarea procesului. De aceea, întrebarea cu care este sesizată instanța supremă nu poate avea ca obiect rezolvarea pe fond chiar a pretenției deduse judecătii, operațiune care implică interpretarea și aplicarea concretă a legii situației de fapt stabilite în prealabil.

62. Din abstractizarea sensului întrebării care formează obiectul sesizării rezultă că aceasta privește posibilitatea reîncadrării personalului care ocupă funcția de îngrijitor copii în

cadru unei unități de învățământ preșcolar de stat în funcția de personal didactic auxiliar — îngrijitor în educație timpurie, în condițiile modificărilor legislative aduse prin Legea nr. 198/2023.

63. Se impune prin urmare reformularea corespunzătoare a întrebării, în condițiile în care instanța supremă este chemată să ofere o dezlegare de principiu unei chestiuni de drept, iar nu să rezolve în fond litigiul care a ocazionat sesizarea, aplicarea concretă a legii faptelor litigiului constituind atribuția exclusivă a instanței de trimitere (cu privire la posibilitatea reformulării întrebării cu care a fost investit Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a se vedea Decizia nr. 37 din 15 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 19 iulie 2023, paragraful 69; Decizia nr. 50 din 18 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 25 octombrie 2023, paragraful 85).

64. În ceea ce privește condiția legăturii chestiunii de drept cu dezlegarea pe fond a cauzei, dezlegarea chestiunii de drept trebuie să influențeze într-o manieră directă și determinată soluționarea pe fond a cauzei cu care este investită instanța de trimitere, iar îndeplinirea acestei condiții trebuie să rezulte neechivoc din cuprinsul încheierii de sesizare.

65. Din punct de vedere formal, încheierea de sesizare a instanței supreme în vederea dezlegării, în prealabil, a unei chestiuni de drept trebuie să respecte dispozițiile art. 520 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, de la care norma specială nu derogă. Așadar, încheierea de sesizare trebuie să cuprindă motivele care susțin admisibilitatea sesizării, această obligație rezultând de altfel și din prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care impun completului de judecată să verifice și să constate îndeplinirea condițiilor de admisibilitate și să dispună sesizarea instanței supreme doar dacă rezultatul acestei verificări este afirmativ, fiind necesare o analiză argumentată cu privire la toate condițiile de admisibilitate incidente, precum și exprimarea opiniei preliminare a completului de judecată asupra chestiunii de drept cu privire la care se dispune sesizarea.

66. Sunt îndeosebi necesare expunerea elementelor de fapt și de drept relevante ale litigiului, precum și indicarea argumentelor din care rezultă caracterul veritabil al chestiunii de drept, de natură să justifice intervenția instanței supreme în scopul rezolvării sale, respectiv caracterul esențial, fiind de natură să influențeze în mod direct soluția cauzei pe fond. În lipsa enunțării acestor elemente, sesizarea nu îndeplinește condițiile legii, iar instanța supremă nu se poate substitui instanței de trimitere în ceea ce privește identificarea și enunțarea unei chestiuni de drept punctuale cu privire la care se solicită o dezlegare de principiu, respectiv în ceea ce privește determinarea contextului factual și juridic în raport cu care rezultă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate.

67. Încheierea de sesizare, astfel cum a fost completată, nu cuprinde constatări de fapt concrete ale instanței cu privire la felul atribuțiilor îndeplinite de reclamante și în ce măsură acestea ar putea sau nu să fie unele specifice funcției de personal didactic auxiliar — îngrijitor în educație timpurie. Or, determinarea, de către instanța de trimitere, a contextului factual și juridic în raport cu care rezultă îndeplinirea condițiilor de admisibilitate este cu atât mai necesară în contextul în care sesizarea este dispusă de prima instanță investită cu soluționarea cauzei, context în care, spre deosebire de dreptul comun (art. 519 din Codul de procedură civilă), nu a fost adoptată încă o hotărâre de primă instanță prin care să se rețină situația de fapt și de drept avută în vedere la soluționarea litigiului.

68. Nu este posibil ca instanța supremă, investită pe calea mecanismului de unificare a practicii judiciare, să anticipeze modalitatea în care se va aprecia cu privire la stabilirea situației de fapt în raport cu care întrebarea formulată ar dobândi, eventual, caracter relevant, ci aceste aspecte trebuie să fie

clarificate în cuprinsul încheierii de sesizare, fie și preliminar, dacă este vorba despre aspecte de fond. Din această perspectivă, chiar dacă prima instanță apreciază că se impune sesizarea instanței supreme, potrivit art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să evalueze în ce măsură se impune să administreze probele necesare pentru a contura în mod suficient situația de fapt, de așa manieră încât să poată verifica în mod concret, iar nu ipotetic, care sunt normele juridice incidente și dacă în legătură cu acestea se ridică în mod real o chestiune de drept veritabilă, care are legătură cu soluționarea cauzei pe fond.

69. Prin raportare la cele ce precedă, se constată că nu este demonstrată legătura strânsă și concretă între soluționarea cauzei și maniera de dezlegare a chestiunii de drept, în raport cu interpretările posibile prefigurate. O simplă legătură de cauzalitate abstractă și ipotetică nu îndeplinește însă condițiile legii (Decizia nr. 42 din 16 septembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 16 octombrie 2024, paragrafele 60 și 61).

70. Totodată, în cauză nu este îndeplinită condiția unei chestiuni de drept veritabile, nefiind evidențiate dificultăți reale de interpretare a normelor juridice aplicabile.

71. Potrivit art. 192 alin. (1) din Legea nr. 198/2023, personalul didactic auxiliar este format din: „(...) p) *infirmiere în educația timpurie, îngrijitoare în educație timpurie*”. În cazul altor categorii profesionale menționate la art. 192 alin. (1) din Legea nr. 198/2023 sunt reglementate în mod explicit condițiile de studii, prin dispozițiile art. 193 alin. (1) din aceeași lege (bunăoară, pentru funcțiile de bibliotecar, laborant, tehnician, informatician, pedagog școlar, asistent social, secretar, supraveghetor de noapte), în vreme ce pentru funcțiile de infirmiere în educația timpurie, îngrijitoare în educație timpurie [lit. p)], respectiv auditor, consilier juridic, consilier, expert, referent din DJIP/DMBIP [lit. o)], cu privire la condițiile de studii, art. 193 alin. (2) din Legea nr. 198/2023 prevede că acestea sunt stabilite prin legislația care le reglementează activitatea. Așadar, prevederile art. 193 alin. (2) din Legea nr. 198/2023 indică expres că este necesară adoptarea ulterioară a unor reglementări legale specifice acestor funcții.

72. Din examinarea legislației în vigoare nu rezultă că, până în prezent, ar fi fost reglementate condițiile de studii pentru funcțiile de infirmiere în educația timpurie, îngrijitoare în educație timpurie, atribuțiile specifice acestor posturi și metodologia de ocupare a posturilor astfel create. Sunt prin urmare aplicabile prevederile art. 1 alin. (3) din Ordinul ministrului educației nr. 6.072/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 793 din 1 septembrie 2023, potrivit cărora, până la elaborarea metodologiilor, regulamentelor și a altor acte normative necesare pentru punerea în aplicare a Legii nr. 198/2023 se aplică dispozițiile privind organizarea, funcționarea sistemului de învățământ preuniversitar și desfășurarea procesului de învățământ aflate sau intrate în vigoare la data de 1 septembrie 2023. Legiuitorul însuși a recunoscut, așadar, că nu toate prevederile Legii nr. 198/2023 sunt de imediată aplicare, fiind preconizată adoptarea unor metodologii, regulamente și a altor acte normative pentru punerea în aplicare a noii legi.

73. Astfel cum în mod întemeiat a arătat și instanța de trimitere în cuprinsul sesizărilor completate, încadrarea personalului pe postul de îngrijitor în educație timpurie se va putea face după elaborarea legislației specifice, după reglementarea condițiilor de încadrare, a celor de studii, a atribuțiilor și a fișei-cadru a postului, urmând ca ulterior să fie identificate în concret posturile care îndeplinesc condițiile și să fie modificat în mod corespunzător statul de funcții al unității de învățământ.

74. În lipsa acestor reglementări necesare, prevederile art. 192 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 198/2023 nu au un caracter suficient de precis și de complet pentru a fi direct aplicabile și a crea, prin ele însele, un drept subiectiv concret, a cărui încălcare să poată fi remediată pe calea acțiunii în justiție.

75. Rezultă din cele ce precedă că în cauză nu este îndeplinită condiția unei chestiuni de drept veritabile, maniera în care trebuie interpretată legislația în vigoare fiind univocă. Acest aspect este de altfel confirmat de cvasiunanimitatea opiniilor teoretice comunicate de instanțele judecătorești. Este real că instanța de trimitere a apreciat în mod teoretic că legea s-ar putea interpreta și în sensul că lipsa reglementării nu este imputabilă reclamantelor, care ar fi astfel îndreptățite la remediu solicitat, în vreme ce, potrivit unei opinii teoretice singulare, ar urma ca, dacă este cazul, să se recurgă la analogia legii ori, după caz, a dreptului, potrivit art. 1 alin. (2) din Codul civil. Totuși, în cadrul acestor opinii exprimate ipotetic, nu se explică pe ce temei ar putea instanța judecătorească să aprecieze dacă

atribuțiile exercitate în concret de parte ar corespunde unei funcții ale cărei condiții de ocupare și atribuții concrete nu au fost încă reglementate prin legislația primară ori, după caz, cea secundară.

76. În acest context, Înalta Curte de Casație și Justiție reamintește că, potrivit art. 5 alin. (4) din Codul de procedură civilă, este interzis judecătorului să stabilească dispoziții general obligatorii prin hotărârile pe care le pronunță în cauzele ce îi sunt supuse judecării. Cu alte cuvinte, instanța poate și trebuie să soluționeze litigiul concret cu care a fost investită, chiar dacă normele aplicabile sunt neclare ori insuficiente, astfel cum prevede art. 5 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dar nu poate, în acest scop, să edicteze ea însăși regulile de drept care ar fi necesare pentru ca norma legală instituită de art. 192 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 198/2023 să fie direct aplicabilă, întrucât, procedând în acest fel, s-ar substitui celorlalte puteri constituite în stat.

77. În consecință, nefiind îndeplinite, în mod cumulativ, toate condițiile prevăzute de art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale în dosarele nr. 1.531/117/2024 și nr. 1.526/117/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă se impune încadrarea reclamantei ca personal didactic auxiliar, respectiv îngrijitoare în educație timpurie și plata tuturor drepturilor salariale corespunzătoare de la 1 ianuarie 2024 și plata tuturor diferențelor salariale ca urmare a admiterii petiției 1, în condițiile în care nu este aprobată o asemenea funcție în statul de funcții, nu există legislație specifică prin care să se reglementeze condițiile de încadrare, condițiile de studii, atribuțiile și fișa-cadru a postului și norme metodologice.”

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 9 decembrie 2024.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

